

Temperaturna plošča: serijski algoritem

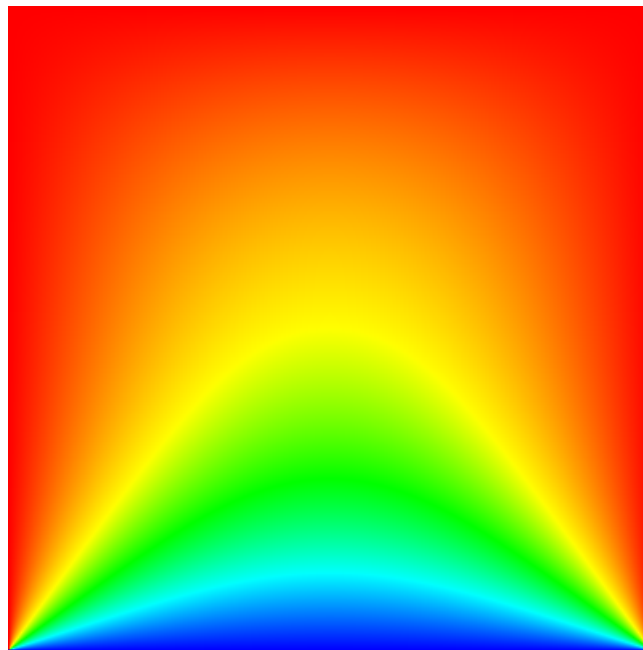
Rok Grmek, Matej Klemen

3. november 2017

1 Opis problema

V okviru predmeta Porazdeljeni sistemi rešujeva problem temperaturne plošče. Na tem problemu bova tekom semestra spoznavala različne pristope za paralelno programiranje, ampak najprej potrebujeva osnovo - serijski algoritem.

Problem temperaturne plošče je predstavljen s ploščo, ki je na treh straneh (zgoraj, levo in desno) segreta na 100 °C, na spodnji stranici pa ohlajena na 0 °C. Zanima nas, kako se v takem primeru toplota porazdeli po plošči (primer je na sliki 1).

Slika 1: Primer temperaturne plošče.

Iskala bova torej stacionarno rešitev enačbe $\nabla^2 W = f(x, y)$, pomagala pa si bova z metodo končnih diferenc. Ploščo bova najprej razdelila na mrežo točk in posameznim točkam določila začetne vrednosti. Nato bova v vsaki točki izračunala novo temperaturo na podlagi sosednjih točk. Postopek računanja novih točk se bo ponavljal, dokler rešitev ne skonvergira.

2 Opis uporabljene metode

2.1 Algoritem

Program ima dva načina delovanja. Če je nastavljena zastavica *TIME_MEASUREMENT*, se bo program za podane argumente izvedel 100-krat in izračunal nekaj uporabnih statistik. Sicer pa se bo program izvedel 1-krat in na koncu vizualiziral porazdelitev temperature na plošči. V nadaljevanju je opisan slednji način izvajanja, delovanje programa pa je predstavljeno tudi z diagramom zaporedje, vidnim na sliki **TODO: ref na sliko**.

Algoritem sprejme 3 argumente: višino plošče, širino plošče in število iteracij (v nadaljevanju označeno s k), ki jih bo algoritem izvedel. Plošči, ki jo določata vnešena višina in širina, algoritem na vseh štirih straneh doda pas širine 1, ki kasneje služi za nastavljanje robnega pogoja temperature. Novi dimenziji sta torej:

$$višina = višina + 2 \quad in \quad širina = širina + 2.$$

Na začetku se alocirata dve tabeli dimenzij $višina \times širina$ - ena predstavlja trenutno stanje plošče, druga pa stanje plošče v prejšnji iteraciji. Alokaciji sledi inicializacija plošče - trem stranicam (levi, desni, zgornji) algoritem nastavi temperaturo na 100°C, eni (spodnji) pa na 0°C. Vsem ostalim celicam plošče se zaporedno (*od zgoraj navzdol, od leve proti desni*) dodeli povprečje leve sosednje, zgornje sosednje, povsem desne ter povsem spodnje celice plošče. Eno izmed plošč algoritem izbere kot ploščo trenutnega, drugo pa kot ploščo prejšnjega stanja.

Nato sledi glavna zanka, ki se ponovi k -krat. V vsaki iteraciji gre algoritem skozi "dinamične celice" plošče (celice, ki niso del katerega izmed robov plošče) in za vsako celico $c[i][j]$ v i -ti vrstici in j -tem stolpcu po naslednji formuli izračuna novo temperaturo:

$$c[i][j] = \frac{c'[i-1][j] + c'[i][j-1] + c'[i][j+1] + c'[i+1][j]}{4},$$

kjer $c'[i][j]$ predstavlja temperaturo celice v i -ti vrstici in j -tem stolpcu v prejšnji iteraciji. Ob vsakem izračunu nove temperature algoritem izračuna še absolutno razliko med trenutno (novo) in prejšnjo temperaturo ter jo v primeru, da je to v trenutni iteraciji največja izračunana absolutna razlika temperatur, shrani. Ob koncu iteracije algoritem zamenja vlogi plošč - tista, ki je do sedaj predstavljala prejšnje stanje plošče, bo v naslednji iteraciji vsebovala novo stanje plošče in obratno.

Na koncu algoritem izpiše največjo absolutno razliko temperatur in zažene vizualizacijo končnega stanja temperature plošče. O vizualizaciji temperature plošče pa je več napisano v poglavju 2.2 **Uporabljene knjižnice**.

TODO: slika (diagram zaporedja)

2.2 Uporabljene knjižnice

Za vizualizacijo temperature plošče uporablja knjižnico *OpenCv*. Najprej se pripravi prazna slika (*cvCreateImage*) z dimenzijami naše plošče, nato pa se za vsako točko na plošči

pretvori temperaturo v 3 8-bitne kanale (rdeča, zelena, modra) in vrednosti prepíše na sliko. Če slika z največjo stranico presega *MAX_SIZE*, potem se jo še pomanjša (*cvResize*). Pripravljeno sliko se prikaže (*cvShowImage*) v oknu (*cvNamedWindow*, *cvMoveWindow*, *cvResizeWindow*) in shrani na disk (*cvSaveImage*). Na koncu se le še sprostí zaseden pomnilnik (*cvReleaseImage*). Primer take vizualizacije je tudi slika 1.

3 Rezultati

Program je bil testiran na sistemu, katerega specifikacije so navedene v tabeli 1. Da bi k izmerjenemu času čim manj pripomogli stroški režije operacijskega sistema, je bil sistem med testiranjem minimalno obremenjen z drugimi procesi.

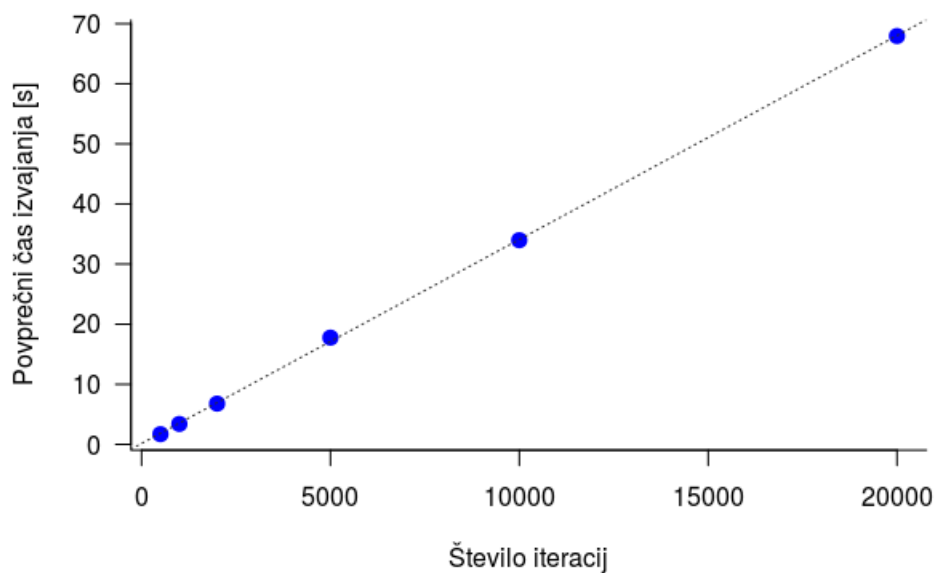
Tabela 1: Specifikacije testnega sistema.

Procesor	Intel Core i5-4210U
Frekvenca procesorja	1.70GHz
Število jeder	2
Maksimalno število niti	4
Velikost predpomnilnika	3MB
Pomnilnik	16GB DDR3
Grafična kartica	NVIDIA GeForce 820M 2GB DDR3
Operacijski sistem	Ubuntu 16.04

Pri testiranju sva se omejila na fiksno velikost temperaturne plošče (500×500) in spreminjala zgolj število iteracij. Za vsako izbrano število iteracij sva program 100-krat zagnala in vsakič izmerila čas izvajanja. Iz meritev sva nato izračunala povprečni čas izvajanja in standardno napako meritve, ki predstavlja razpršenost meritev okoli povprečnega časa izvajanja. Rezultati so navedeni tabelarično v tabeli 2 in z grafom, prikazanim na sliki 2.

Tabela 2: Povprečni čas izvajanja in standardna napaka meritev v odvisnosti od števila iteracij.

Število iteracij	Povprečni čas izvajanja [s]	Standardna napaka [s]
500	1,698	0,001
1000	3,400	0,003
2000	6,780	0,003
5000	17,757	0,103
10000	33,972	0,026
20000	67,940	0,024

Slika 2: Graf, ki prikazuje povprečni čas izvajanja programa v odvisnosti od števila iteracij.

Iz rezultatov je vidno, da sta povprečni čas izvajanja in število iteracij približno premo sorazmerna. **TODO:** komentar skladnosti rezultatov s teoretično časovno zahtevnostjo ($O(k \cdot h \cdot w)$), kjer je k število iteracij, h vnešena višina in w vnešena širina)